

Na všech podáních v této věci uvádějte:
Jednací číslo: 35 Cm 172/2013 - 46

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Ivanem Meluzínem ve věci navrhovatele **A. HXXXXX**, narozeného XXXXX, bytem XXXXX, za účasti **IMPS a.s.**, se sídlem v Brně, Koliště 1912/13, PSČ 657 00, identifikační číslo 46345931, zastoupené JUDr. Karlem Střelcem, Ph.D., advokátem, se sídlem ve Vyškově, Masarykovo nám. 47/33, o neplatnost usnesení valné hromady,

t a k t o :

I. Návrh na zahájení řízení o neplatnost usnesení valné hromady společnosti IMPS a.s., se sídlem v Brně, Koliště 1912/13, PSČ 657 00, identifikační číslo 46345931, konané dne 3.5.2013, se zamítá.

II. Navrhovatel je povinen zaplatit společnosti IMPS a.s., se sídlem v Brně, Koliště 1912/13, PSČ 657 00, identifikační číslo 46345931, na náhradu nákladů řízení k rukám zástupce společnosti celkem Kč 8.228,- do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem na zahájení řízení, který došel soudu dne 27.5.2014, navrhl navrhovatel, aby soud prohlásil za neplatné usnesení valné hromady společnosti IMPS a.s., se sídlem v Brně, Koliště 1912/13, PSČ 657 00, identifikační číslo 46345931 (dále jen „společnost“), ze dne 3.5.2013, přijaté k bodu 3 pořadu jednání, kterým bylo rozhodnuto o přechodu akcií emitovaných společností ve vlastnictví ostatních akcionářů na hlavního akcionáře.

Navrhovatel v návrhu na zahájení řízení uvedl, že je akcionářem společnosti, hlavním akcionářem je Averex Ltd., se sídlem Capital City, Suite 1-06, Victoria, Mahé, Seychelská republika, SIBA No.: 119438. Na den 3.5.2013 byla svolána valná hromada společnosti, na níž mělo být (a bylo) rozhodnuto o přechodu všech ostatních účastnických cenných papírů na hlavního akcionáře. Navrhovatel považuje rozhodnutí o přechodu akcií na hlavního akcionáře za neplatné:

- pro zneužití většiny hlasů společnosti. I když navrhovatel výslovně uvádí, že nenapadá usnesení valné hromady pro nepřiměřenost výše protiplnění, uzavírá, že „hlavní akcionář stanovil `přiměřenou` hodnotu protiplnění ve výši pouze 282 Kč na akcii, tedy o více než 1000 Kč méně, než jaká je čistá hodnota majetku připadajícího na jednu akcii! To ve spojitosti s tím, že hlavní akcionář má sídlo v Seychelské republice,

kde bude vymahatelnost nároků akcionářů na doplatek protiplnění (v přezkumném řízení podle § 183k a násl. obchodního zákoníku) velmi problematická až nemožná, představuje hrubé zneužití většiny hlasů ve společnosti a zneužívající znevýhodnění ostatních akcionářů“,

- pro porušení zákona při svolání valné hromady. Navrhovatel výslovně tvrdí, že oznámení o konání valné hromady bylo uveřejněno v Obchodním věstníku až 17.4.2013 a valná hromada se konala dne 3.5.2013. Podle navrhovatele nebyla dodržena třiceti denní lhůta mezi uveřejněním oznámení a dnem konání valné hromady,
- pro protiústavní zásah do základních práv akcionářů v důsledku absence nezávislého dohledu opíraje své stanovisko o nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 56/05.

Společnost v písemném vyjádření ze dne 21.2.2014 navrhla návrh na zahájení řízení zamítnout. Společnost vyzývá, aby navrhovatel doložil že je jejím akcionářem, zpochybňuje argumentaci navrhovatele o zneužití většiny hlasů, považuje za irrelevantní a vyvrácený právní rozbor navrhovatele týkající se nedodržení lhůty pro svolání valné hromady a konstatuje, že navrhovatelem odkazovaná judikatura, o niž se opírá jeho výklad absence nezávislého dohledu, je lichá a překonaná.

Z evidence Krajského soudu v Brně se podává, že dne 14.6.2013 (tedy ještě před zahájením tohoto řízení) napadl návrh na zahájení řízení vedený nyní pod sp. zn. 19 Cm 145/2013, jímž se navrhovatel A. HXXXXX, narozený XXXXX bytem XXXXX, za účasti IMPS a.s., se sídlem v Brně, Koliště 1912/13, PSČ 657 00, identifikační číslo 46345931, a Averex Ltd., se sídlem Capital City, Suite 1-06, Victoria, Mahé, Seychelská republika, SIBA No.: 119438, domáhá přezkoumání přiměřenosti protiplnění a přiznání práva na jinou výši protiplnění.

Co do procesního postupu podle čl. II bod 2. zákona č. 293/2013 Sb. (Přechodná ustanovení) se pro řízení zahájená před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona (1.1.2014) použije zákon č. 99/1963 Sb. ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Podle § 200e o.s.ř. (zákona č. 99/1963 Sb. ve znění účinném do 31.12.2013) pro řízení ve věcech uvedených v § 9 odst. 3 písm. b), d) až g) a w) je příslušný krajský soud, u něhož je obchodní společnost, družstvo nebo jiná právnická osoba zapsána v obchodním rejstříku, v rejstříku obecně prospěšných společností nebo v nadačním rejstříku. Jde-li o osobu, která se do těchto rejstříků nezapisuje, je příslušný krajský soud, který rozhoduje v obchodních věcech, v jehož obvodu má tato osoba svůj obecný soud. Nestanoví-li zákon, že se řízení uvedená v odstavci 1 zahajují jen na návrh, lze je zahájit i bez návrhu. Účastenství ve věcech uvedených v odstavci 1 se řídí ustanovením § 94 odst. 1 větou první. Rozhoduje se usnesením. Ve věci lze rozhodnout bez nařízení jednání jen ve věcech uvedených v § 9 odst. 3 písm. b), d) až f) a w) a jen tehdy, jestliže se neprovádí dokazování.

Poněvadž se ve smyslu § 775 zákona č. 90/2012 Sb. tímto zákonem řídí práva a povinnosti vzniklé ode dne jeho účinnosti (1.1.2014), má soud za to, že valnou hromadu společnosti konanou dne 3.5.2013 je třeba měřit příslušnými ustanoveními obchodního zákoníku (zákona č. 513/1991 Sb. ve znění účinném do 31.12.2013).

Podle § 183i odst. 1 obchodního zákoníku (zákona č. 513/1991 Sb. ve znění účinném do 31.12.2013) osoba, která vlastní ve společnosti účastnické cenné papíry,

a) jejichž souhrnná jmenovitá hodnota činí alespoň 90 % základního kapitálu společnosti, s nímž jsou spojena hlasovací práva, a

b) s nimiž je spojen alespoň 90% podíl na hlasovacích právech ve společnosti (dále jen „hlavní akcionář“),

je oprávněna požadovat, aby představenstvo svolalo valnou hromadu, která rozhodne o přechodu všech ostatních účastnických cenných papírů společnosti na její osobu.

Podle § 183k odst. 1 obchodního zákoníku (zákona č. 513/1991 Sb. ve znění účinném do 31.12.2013) vlastníci účastnických cenných papírů mohou od okamžiku obdržení pozvánky na valnou hromadu, případně od okamžiku oznámení jejího konání požádat soud o přezkoumání přiměřenosti protiplnění; není-li toto právo využito do měsíce ode dne zveřejnění zápisu usnesení valné hromady podle § 183l do obchodního rejstříku, zaniká.

Podle § 183k odst. 2 obchodního zákoníku (zákona č. 513/1991 Sb. ve znění účinném do 31.12.2013) v případě, že vlastník účastnického cenného papíru nevyužije právo podle odstavce 1, nemůže se nepřiměřenosti protiplnění již dovolávat.

Podle § 183k odst. 4 obchodního zákoníku (zákona č. 513/1991 Sb. ve znění účinném do 31.12.2013) určení nepřiměřenosti výše protiplnění nezpůsobuje neplatnost usnesení valné hromady podle § 183i odst. 1.

Podle § 183k odst. 5 obchodního zákoníku (zákona č. 513/1991 Sb. ve znění účinném do 31.12.2013) návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady podle § 131 nelze zakládat na nepřiměřenosti výše protiplnění.

V usnesení ze dne 25.3.2008, sp. zn. 29 Cdo 866/2007, Nejvyšší soud vyložil a uzavřel, že ...“§ 183i obch. zák. reglementuje zvláštní případ práva akcionáře požadovat svolání valné hromady, jež je obecně upraveno v § 181 obch. zák. Posledně citované ustanovení (včetně odstavce 3) se proto na svolání valné hromady k žádosti hlavního akcionáře podle § 183i obch. zák. použije přímo (a nikoliv cestou analogie), nestanoví-li § 183i a následující obch. zák. něco jiného (srov. např. povinnost představenstva uveřejnit pozvánku na valnou hromadu do 15 dnů od doručení žádosti podle § 183i odst. 1 obch. zák. společnosti, stanovenou v § 183j odst. 1 obch. zák.). S ohledem na výše uvedené je na stanovení délky lhůty, v níž musí být uveřejněna pozvánka na valnou hromadu, svolávanou k žádosti hlavního akcionáře podle § 183i a násl. obch. zák., nutné aplikovat ustanovení § 181 odst. 2 věty druhé obch. zák. ve vazbě na ustanovení § 184 odst. 4 obch. zák. Tato lhůta činí 15 dnů.“

Ve stanovisku pléna Ústavního soudu ze dne 23.4.2013, sp. zn. Pl.ÚS-st. 36/13, Ústavní soud uzavřel, že „rozsah zákonem stanovených procesních garancí ústavně zaručeného vlastnického práva menšinových akcionářů (čl. 11 Listiny základních práv a svobod) při určování výše přiměřeného protiplnění za účastnické cenné papíry, jejichž vlastnictví tito pozbyli v důsledku přijetí usnesení valné hromady o výkupu účastnických

cenných papírů podle § 183i zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, není důvodem pro vyhovění žalobě, kterou se menšinový akcionář domáhá podle § 131 odst. 1 obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, vyslovení neplatnosti tohoto usnesení valné hromady. Soudní ochrany uvedeného základního práva se v této souvislosti mohou menšinoví akcionáři domoci v řízení o návrhu na přezkoumání přiměřenosti protiplnění podle § 183k obchodního zákoníku.“ V odůvodnění (srov. body 11 a 12) Ústavní soud rozvedl, že „Námitka absence dohledu České národní banky se věcně dotýká otázky přezkumu přiměřenosti protiplnění, nikoliv samotného rozhodnutí, zda má dojít k nucenému výkupu účastnických cenných papírů. Tím není řečeno, že jde o dvě zcela samostatné otázky. Pakliže však není přijetí příslušného usnesení valné hromady podmíněno souhlasem České národní banky, neznamená to, že byli dotčení menšinoví akcionáři kráceni na svém nároku na přiměřené protiplnění. Jeho obsah zůstává z hlediska práva hmotného stejný. Mění se pouze procesní garance uspokojení tohoto nároku, k čemuž by nedošlo, pokud by byla jeho výše nesprávně stanovena jako nižší. Lze proto shrnout, že snížení garance práv menšinových akcionářů sice může vést k závěru o protiústavnosti právní úpravy, její případné zrušení nálezem Ústavního soudu by však nemělo vliv na již nastalé přechody účastnických cenných papírů na hlavního akcionáře, ani na existenci nároku menšinových akcionářů na přiměřené protiplnění. Soudy jsou v takovém případě povinny poskytnout dotčeným menšinovým akcionářům soudní ochranu jejich ústavně zaručených práv vlastnit majetek, ta však nemůže spočívat v zneplatnění předmětných výkupů, neboť tím by bylo nepřipustně zasaženo do nabytých práv nejen hlavních akcionářů, ale nakonec i menšinových akcionářů, již se s nuceným výkupem smířili. K poskytnutí ochrany menšinových akcionářů ze strany soudů bude moci dojít v podstatě jen tím způsobem, že budou mít možnost zpochybnit výši protiplnění stanovenou usnesením valné hromady, a domoci se tak zaplacení částky, na kterou by podle zákona správně měli nárok. Takového určení se však nemohou domoci v řízení o vyslovení neplatnosti valné hromady podle § 131 odst. 1 obchodního zákoníku, nýbrž návrhem podle § 183k obchodního zákoníku na přezkoumání přiměřenosti protiplnění, jenž jako procesní prostředek přicházel v úvahu již za účinnosti původní právní úpravy (tj. před stanovením dohledu).

Řízení o neplatnost usnesení valné hromady považuje soud za statusovou věc ve smyslu § 9 odst. 3 písm. b) o.s.ř. (zákona č. 99/1963 Sb. ve znění účinném do 31.12.2013) a má za to, že lze o věci rozhodnout bez provádění dokazování a bez jednání (byť ve věci byla již jednání svolána, účastníci však vždy požádali o jejich odročení).

Krajský soud neprováděl dokazování a své rozhodnutí založil pouze na skutkovém stavu, který byl bez podstatných rozporů popsán účastníky, a na právním posouzení věci.

Soud konstatuje, že i když navrhovatel v návrhu na zahájení řízení výslovně uvádí, že nenapadá usnesení valné hromady pro nepřiměřenost výše protiplnění, obsahově jeho námitky (že hrubé zneužití většiny hlasů ve společnosti a zneužívající znevýhodnění ostatních akcionářů shledává právě ve skutečnosti, že hlavní akcionář stanovil hodnotu protiplnění ve výši pouze 282 Kč na akcii, tedy o více než 1000 Kč méně, než jaká je čistá hodnota majetku připadajícího na jednu akcii, ve spojitosti s tím, že hlavní akcionář má sídlo v Seychelské republice) právě a jediné do této oblasti (do nepřiměřenosti výše protiplnění) směřují. Otázka nepřiměřenosti výše protiplnění však bude řešena v řízení vedeném u tohoto soudu pod sp. zn.

19 Cm 145/2013, které bylo zahájeno návrhem podaným týměž navrhovatelem dne 14.6.2013 (tedy ještě před zahájením tohoto řízení). Soudu nezbyvá než zdůraznit, že podle § 183k odst. 5 obchodního zákoníku návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady podle § 131 nelze zakládat na nepřiměřenosti výše protiplnění.

Soud dále zakládá své rozhodnutí na závěru usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25.3.2008, sp. zn. 29 Cdo 866/2007, o tom, že na stanovení délky lhůty, v níž musí být uveřejněna pozvánka na valnou hromadu, svolávanou k žádosti hlavního akcionáře podle § 183i a násl. obch. zák., je nutné aplikovat ustanovení § 181 odst. 2 věty druhé obch. zák. ve vazbě na ustanovení § 184 odst. 4 obch. zák. a tato lhůta činí 15 dnů. Názor navrhovatele, že nebyla dodržena třiceti denní lhůta mezi uveřejněním oznámení a dnem konání valné hromady, když oznámení o konání valné hromady bylo uveřejněno v Obchodním věstníku až 17.4.2013 a valná hromada se konala dne 3.5.2013, ve světle označeného judikátu neobstojí.

Při právním hodnocení krajský soud odkazuje rovněž na závěry stanoviska pléna Ústavního soudu ze dne 23.4.2013, sp. zn. Pl.ÚS-st. 36/13, podle nichž námitka absence dohledu České národní banky se věcně dotýká otázky přezkumu přiměřenosti protiplnění, nikoliv samotného rozhodnutí, zda má dojít k nucenému výkupu účastnických cenných papírů, přičemž k poskytnutí ochrany menšinových akcionářů ze strany soudů může dojít v podstatě jen tím způsobem, že budou mít možnost zpochybnit výši protiplnění stanovenou usnesením valné hromady, a domoci se tak zaplacení částky, na kterou by podle zákona správně měli nárok; takového určení se však nemohou domoci v řízení o vyslovení neplatnosti valné hromady podle § 131 odst. 1 obchodního zákoníku, nýbrž návrhem podle § 183k obchodního zákoníku na přezkoumání přiměřenosti protiplnění.

Protože navrhovatel neakceptoval ustanovení § 183k odst. 5 obchodního zákoníku a nezaložil důvody, pro něž se dovolává neplatnosti valné hromady společnosti konané dne 3.5.2013, na jiných okolnostech, než na tvrzené nepřiměřenosti výše plnění, resp. protože právní názor navrhovatele o porušení zákona při svolání valné hromady není judikatorně konformní a navrhovatelův výklad o protiústavním zásahu do základních práv akcionářů v důsledku absence nezávislého dohledu je překonán aktuálním stanoviskem pléna Ústavního soudu, jakož i proto, že o nepřiměřenosti výše protiplnění vede navrhovatel jiné (navíc dříve zahájené) řízení u tohoto soudu, byl návrh na zahájení řízení bez jednání zamítnut.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodoval podle § 142 odst. 1 o.s.ř. (ve znění účinném do 31.12.2013) a plně úspěšné společnosti přiznal náhradu odměny advokáta za dva úkony právní služby (převzetí věci, písemné vyjádření) z tarifní hodnoty Kč 50.000,- (srov. § 9 odst. 4 písm. c/ vyhl. č. 177/1996 Sb.) a paušální náhradu administrativních výdajů za tyto úkony po Kč 300,-, jakož i DPH. Celkem přiznanou náhradu nákladů řízení ve výši Kč 8.228,- je navrhovatel podle § 149 odst. 1 o.s.ř. (ve znění účinném do 31.12.2013) povinen zaplatit přímo k rukám zástupce společnosti.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů od dne doručení jeho

písemného vyhotovení a to u tohoto soudu.

Nebude-li dobrovolně splněna uložená povinnost, lze se domáhat soudního výkonu rozhodnutí u obecného soudu povinného.

Krajský soud v Brně
dne 21. července 2014

JUDr. Ivan Meluzín, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Lucie Homolová